

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

LISTOPAD 2011

Z obsahu:

- K zamyšlení
 - Světec měsíce
 - Obnova křížové cesty
 - Společenství Modlitby matek
 - Zpráva z Madridu
- a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do listopadového čísla zpravodaje zasílejte na email jankamonsportova@seznam.cz nebo předejte osobně Janě Monsportové do 20.11.

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

KONEČNÉ OČIŠŤOVÁNÍ - OČISTEC

Ti, kteří umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni očišťování, aby dosáhli svatosti, která je nutná pro vstup do nebeské radosti.

Církev nazývá toto konečné očišťování vyvolených očištěním; to je něco úplně jiného než trest zavržených. Církev formulovala nauku víry o očištění zvláště na florentském a tridentském sněmu. Církevní tradice mluví, s odvoláním na některé texty Písma, o očištném ohni: „Co se týká některých lehkých hříchů, je třeba věřit, že před posledním soudem je očištný oheň; vždyť ten, který je pravda, říká, že jestliže se někdo rouhá Duchu svatému, nebude mu odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím (Mt 12,32). Z tohoto tvrzení se odvozuje, že jisté viny mohou být odpuštěny v tomto věku, ale jiné v budoucím věku.“

Toto učení se také opírá o modlitbu za zemřelé, o níž hovoří již Písmo svaté: „Proto dal [Juda Makabejský] přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy“ (2 Mak 12,46). Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť, aby očištění, mohli dosáhnout blaženého patření na Boha. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: „Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Jestliže Jobovi synové byli očištění obětí jejich otce, proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtvi, a obětujme za ně své modlitby.“

Katechismus katolické církve

VŠICHNI SVATÍ

Každý rok se dne 1. listopadu oslavuje svátek Všech svatých. V římském martyrologiu se píše, že kvůli nim se jása v nebesích a církev na celé zemi se spojuje v této radosti a prosí, aby směla napodobovat jejich příklad pozemského života, aby měla podíl na jejich triumfu po věky věků tváří v tvář Božímu majestátu.

Můžeme říci, že zvyk prosit o přímluvy svaté rodiny se zrodily hned se vznikem církve. Již první křesťané

prosili, aby získali milost být pevní ve víře a stateční v protivenstvích. Ve svých modlitbách k Pánu se nechávali „doporučit“ právě od těch, kteří pro svědectví víry obětovali svůj život. Ti byli uctíváni titulem „mučedník“ (martyros), což v řečtině znamená „svědek.“ Mučedníci byli vzýváni latinskými výrazy, které se dochovaly až dodnes: in mente habete („myslete na nás“), orate, petite pro ... („modlete se, přimlouvejte se za ...), subvenite („pospěšte na pomoc“).

Každé křesťanské společenství uctívalo své zakladatele a mučedníky, kteří se po smrti stali jejich nebeskými ochránci. Jejich hroby se stávaly středisky kultu jednotlivých církví. Také hroby slavných světců, přestože nebyli mučedníky, se postupem času stávaly centry, jež přitahovaly širší pozornost, a vznikaly z nich národní svatyně. Slavným se stal například v Tours hrob svatého Martina, apoštola Galie.

A tak se úcta k některým místním svatým z prvních dob připojila ke křesťanské zbožnosti. Jejich pověst se rozšířila natolik, že byli svatými pro všechny, všichni je vzývali a data jejich smrti (považována za narození pro nebe) se postupně sestavovala

do kalendářů. Každý den se připomínalo jedno nebo více jmen světců a každý z nich tak měl svůj svátek.

Papež Bonifác IV. (608 - 615) získal v prvních letech 7. století od císaře Foky slavný pohanský chrám, který dal roku 27 před Kristem postavit Marcus Vipsanius Agrippa, Augustův zeť, velitel císařské flotily a konzul. Jeden z názvů této stavby byl Pantheon – chrám všech pohanských bohů. Byli zde uctíváni především bohyně Kybelé, bůh Mars a zbožštělý Gaius Iulius Caesar. V roce 80 po Kristu byl chrám poničen požárem a byl opravován za císaře Domitiána (81 – 96). V první polovině 2. století císař Hadrián nechal stavbu zpevnit a zastavit tak její chátrání. Dne 13. května roku 609 (podle některých pramenů 610) vstoupili římstí kněží spolu s papežem Bonifácem IV. do tohoto chrámu za zpěvu Gloria in excelsis Deo a slavili jeho posvěcení.

Chrámu byl zasvěcen Panně Marii a všem mučedníkům – Sancta Maria ad Martynes. Později se začalo říkat, že při této příležitosti byly do chrámu přeneseny ostatky mnoha mučedníků. Historikové však tuto informaci odmítají, protože jen o několik let dříve papež Řehoř Veliký přísně zakázal relikvie přenášet. Touto římskou slavností z počátku 7. století vznikl dílem papeže Bonifáce IV. svátek Všech svatých. Má původ právě ve výše uvedeném zasvěcení a každý rok je v Římě slavnostně připomínán. Zpočátku se slavil pouze v tomto městě. Římané si tento jedinečný kostel oblíbili a familiárně ho nazývali Santa Maria Rotonda. Postupně byl svátek přijat věřícími z celé země a v 9. století jej papež Řehoř IV. rozšířil na všechny svaté, nejen mučedníky, a stanovil datum svátku na 1. listopadu.

Také v současnosti se během mše čte v tento den úryvek z Janovy Apokalypsy, kde se před trůnem objeví „veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků... oděni bílým rouchem“ (Zj 7,9). Je to symbolické znázornění nekonečného zástupu svatých ze všech časů,

známých i neznámých. V evangeliu čteném na svátek Všech svatých nám blahoslavenství ukazuje krok za krokem cestu ke svátosti, jež je přístupná všem a ve všech časech.

Svatí na každý den – Karmelitánské nakladatelství

Svět celý v pohyb uvádíš,
ač v sobě trváš beze změn,
sám vodiš slunce oblohou
a v různé doby dělíš den.

Ach, rozsvit jasný večer nám,
až nakloní se žetí běh,
a svatou smrtí ke slávě
nás do věčnosti vkročit nech!

To uděl, Otče přesvatý,
se Synem stejné podstaty,
jenž s Duchem, který těší nás,
nad světem vládneš v pravý čas.
Amen.

(Rerum, Deus, tenax vigor)

PROJEKT OBNOVY KŘÍŽOVÉ CESTY Z NOVÉHO JIČÍNA DO ŠTRAMBERKA

O PROJEKTU

Během přípravy Setkání mládeže ve Štramberku v březnu 2011, jsme se od místních obyvatel dověděli o historické křížové cestě, jejíž kořeny sahají hluboko do 18 století. Její stezka vedla z okraje Nového Jičína do Štramberku na horu Kotouč. Tato křížová cesta v krajině Podbeskydí je v regionu Novojičínska jedinou svého druhu, což jí přidává na její unikátnosti. Bohužel do dnešní doby se zachovalo pouze 7 zděných kaplí z původních 14 - ti zastavení a samotná cesta upadla v zapomnění.

V roce 2008 byla Klubem rodáku a přátel města Nový Jičín znovupostavená první kaple na konci ulice Slezské v Novém Jičíně. Od této chvíle křížová cesta čeká dále na své obnovení a hlavně oživení. Myšlenka "vrátit cestě ducha" pokud možno vlastními silami, nadchla další mladé a tak jsme začali sbírat potřebné podklady a informace.

CÍLE PROJEKTU

Cílem projektu Via crucis - Cesta života je obnovení a oživení křížové cesty tak, aby mohla být opět využívána a byl jí navrácen její duchovní a meditační rozměr. Tohoto hmatatelného cíle chceme dosáhnout pokud možno svépomocí – od jednání s majiteli pozemku, obcemi, komerčními organizacemi, přes samotnou stavbu tří kapliček, výrobu křížů pro zbývající zastavení, vytvoření informačních tabulí, značení cesty až po nezbytnou prezentaci a propagaci. Cílem je tedy již samotný proces projektu, jelikož právě tímto způsobem mohou mladí lidé získat znalosti, zkušenosti a dovednosti, které jim následně mohou pomoci v dalším životě a aktivitách a tak je podpořit lépe se uplatnit na trhu práce. Vzhledem k cílům a prioritám programu "Mládež v akci" projekt podporuje aktivní zapojení mladých.

Mladí lidé jsou iniciátory celého projektu a zapojit další mladé - iniciují občanskou aktivitu. Samotná konečná podoba projektu a výsledek bude nejen dílem iniciátoru, ale i ostatních mladých, kteří budou do projektu moci vložit své nápady a připomínky. Mladí zapojeni do projektu budou tématikou projektu nuceni přemýšlet nad hodnotami evropského občana, které vycházejí z křesťanských kořenů, a aktivně se zapojí do budování evropského kulturního dědictví.

Projekt přispěje k podpoře a rozvoji občanského sdružení Anima luventutis, pod jehož záštitou mladí projekt budou realizovat. Mladí, účastníci se projektu, získají mnoho zkušenosti a budou je moci využít při dalších činnostech. Dojde tak ke zkvalitnění práce organizace a rozšíří se možnosti dalšího rozvoje práce s dětmi a mládeží. Tato skutečnost naplňuje další z cílů programu. Další prioritou celého projektu je podpora tvořivosti a podnikavosti mladých. Je nutno vytvořit návrhy zastavení, informačních tabulí, propagačních materiálů. Mladí si budou muset poradit, kde a jak získat potřebný materiál, odborné poradce i finance na pokračování projektu. Celý projekt plánované stezky motivuje a zapojuje jednotlivé zúčastněné k neformálnímu vzdělávání - což je národní prioritou. Přípravou a realizací projektu se naučí dalším znalostem a zejména praktickým dovednostem.

Mládež děkanátu Nový Jičín

SPOLEČENSTVÍ MODLITBY MATEK

Hnutí Modlitby matek vzniklo v druhé polovině devadesátých let v Anglii. Veronika Walslerová spolu se svou švagrovou Sandrou tehdy psaly knihu o postavení dětí ve své zemi. Kniha obsahovala nejrůznější statistiky, např. kolik dětí užívá drogy, kolik propadlo alkoholu, kolik jich je denně týraných. Hovořila o osamělých dětech, o dětské prostituci, o tom, že denně telefonuje v Anglii na linku důvěry deset tisíc dětí. Když si autorky toto číslo ověřovaly, zjistily, že kapacita linky důvěry je právě jen deset tisíc. Kolik dětí by asi denně volalo o pomoc, kdyby byla kapacita větší? Veronika se Sandrou byly těmito fakty otřeseny a přemýšlely, jak své děti a vnoučata

ochránit před negativními dopady života současné společnosti. Tehdy Sandru v noci vzbudil hlas: *"Modli se za své děti!"*.

Šla za Veronikou, a přestože nevěděly, jak a co mají dělat, začaly se modlit každý den třetí desátek radostného růžence, který přibližuje tajemství narození Ježíše Krista v Betlémě. Tak to trvalo měsíc. Potom se setkaly s dalšími třemi ženami se stejnou myšlenkou. Bez jakékoliv reklamy se společné modlení maminek rozšířilo velkou rychlostí po celém světě. Skupinky, jejichž členy jsou lidé různých církví i kultur, pracují např. v Číně, Mexiku, Rusku, Americe, Francii a vytvářejí nepřetržitý proud modliteb za děti.

V naší farnosti se scházíme ke společné modlitbě za naše děti jedenkrát za 14 dní ve středu po mši svaté.

TRIDUUM

Když se skupinky Modlitby matek rozšířily do celého světa, následně vznikla komunita Solace (Útěcha).

Její součástí jsou Modlitby matek, Modlitby otců a Děti víry. Po celý rok se každý týden, někde co druhý týden, modlíme za své děti. Po čase jsme byly pozvány, abychom se každé čtvrtletí po celém světě modlily tři dny za duchovní spojení a jednotné úmysly. Tedy ne za svoje děti, ale za sebe a za ty, za které se možná nikdo nemodlí.

Triduum je pozvání z nebes připomenout si každého čtvrt roku velikonoční tajemství a prožít tento čas s Matkou Marií. Zdá se, že po dobu tridua jsou nebesa otevřená a Pán Ježíš k nám přichází s košem plným drahokamů – uzdravením, osvobozením, odpuštěním, smířením, radostí, pokojem a láskou...

Stačí, abychom přišly k Němu a nabraly si z nich. Zároveň nás ujišťuje o síle duchovního spojení, díky kterému i ty matky, které se pro své povinnosti, chorobu nebo jinou překážku nemohou účastnit osobně, mají podíl na všech těchto milostech.

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE V MADRIDU

V pátek 19. 8. 2011 jsme se ráno opět všichni shromáždili v českém centru, kde jsme si vyslechli katechezi Mons. Dominika Duky na téma: „Žiji ve víře v Božího Syna.“ Poté jsme se seznámili s životem sv. Jana Nepomuka Neumanna a společně slavili mši svatou. V dopoledním programu jsme se vydali navštívit několik madridských obchůdků a poté už jsme se jen připravovali na společnou křížovou cestu ulicemi Madridu, která byla zahájena v 19:30. Poté už nás čekaly vyhráté spacáky a blahodárny odpočinek.

V sobotu 20. 8. 2011 nás v českém centru čekala pouze společná modlitba a mše svatá, po které se všichni poutníci vydali na letiště Cuatro Vientos. Na výběr byly dvě možnosti dopravy: madridské metro či čtyřhodinová procházka. My jsme si zvolili druhou variantu. Cesta vedla příjemným prostředím madridských parků, po které nás navigovali čeští pořadatelé.

Po příchodu na letiště jsme si našli místa v našem sektoru a začali se připravovat na příjezd Svatého Otce. Po příjezdu papeže, vzájemném přivítání a dvou krátkých přeháňkách byla zahájena noční vigilie, kterou jsme trávili v rozmluvách s Bohem.

V neděli nás probudily paprsky ranního slunce, které nás naplnily radostí a očekáváním z nadcházející mše svaté se Svatým Otcem. Mše byla zahájena v 9:30 a volně pokračovala v modlitbě Anděl Páně v 12:00. Poté jsme se odebrali na cestu zpět do místa ubytování, kde jsme si zabalili všechny věci a s Boží pomocí se vydali na cestu k domovu.

V pondělí jsme se ještě zastavili na devět hodin do Versailles, kde jsme si prošli zámecké zahrady a v místní bazilice slavili společnou mši svatou. Tato mše byla věnována mladé paní, která krátce po porodu onemocněla leukemií.

Do Ostravy jsme přijeli krátce po osmé hodině večerní a odtud jsme se rozjeli ke svým blízkým a rodinám, které na nás již netrpělivě čekaly.

Tato pouť, a hlavně setkání a účast na mši svaté se Svatým Otcem, byla velice přínosná nejen pro další běžný život, ale i pro život duchovní. Podobné akce bych doporučila všem mladým.

BIBLICKÝ SLOVNÍK

CIBORIUM

Ciborium je liturgická nádoba používaná v katolické církvi a v církvích majících eucharistii k jejímu uchování. Tvar ciboria je podobný jako u kalichu, ale samotná nádoba (kupa, latinsky cuppa) má větší objem a je opatřena víkem, na jehož vrcholu je velmi často křížek. Na víku může být pověšen malý závoj, tzv. „ciboriové velum.“ Ciborium je uloženo ve svatostánku v kostele.

V rané křesťanské církvi slovo ciborium znamenalo původně baldachýn, v bazilikách podepřený sloupy. Oltář, nad kterým je postaven baldachýn, se proto nazývá ciboriový oltář. V těchto dobách také eucharistie nebyla uchována v kostelích z obav o svatokrádež nebo znesvěcení. Později se začala ciboria uchovávat v domácnostech, aby mohlo být svaté přijímání podáno nemocným nebo umírajícím. Pak se místo uchování přesunulo do kostelů.

MONSTRANCE

Monstrance je ozdobná schránka z ušlechtilého kovu na vystavování a uctívání proměněné hostie a je používána při tzv. (eucharistickém) výstavu, kdy jsou věřící vyzváni k adoraci (klanění). Monstrance může být různě umělecky vyvedená, obvykle je však tvořena nohou s ořechem (latinsky nodus), na něm je umístěna prosklená schránka, do níž se hostie vkládá. V monstranci je hostie uchycena v lunule, což je svorka z ušlechtilého materiálu (často zlatá a zdobená) ve tvaru horizontálně položeného půlměsíce.

POUČNÝ PŘÍBĚH

V jednom městě byly dvě zahrady vedle sebe. Majitelé se jmenovali Tonda a Pepa. Tondova zahrada kvetla jedna radost, ale Pepova ne. Zeleninu mu užírali červi, květy vadly a ovoce z jeho stromů bylo kyselé. Pepa se šířil strašlivou závistí. Celé dny tajně nakukoval přes plot, špehoval souseda a poslouchal za jeho dveřmi, aby tomu přišel na kloub. Věřil, že Tonda musí znát nějaké kouzlo nebo se spolčit se samotným ďáblem. Hlídal ho dnem i nocí, už neměl chvilku klidu, ale čas plynul a on na nic nepřišel. Jednou navštívil odborníka a stěžoval si.

„Tonda vstává ráno v šest. Kvůli němu taky vstávám v šest! Když vidím, že kropí, začnu taky kropit. Když vidím, že hrabe, taky pohrabu. Když nakupuje na trhu, jdu za ním potichouнку jako myška. Když koupí lilie, tak honem taky koupím lilie. Když koupí ředkve, koupím ředkve. Kdyby on zasadil koště, tak i já zasadím koště. Tak proč jemu zahrada vzkvétá a mně ne? Odborník si ho prohlédl zpod svažtělých věček. Odpověď je prostá, milý Pepo. Oba jste dostali do vínku zahradnický talent, stejný díl Tonda a stejný díl ty. Stačí přesně na jednu zahradu. Tonda se stará o jednu, a proto mu to klapě. Ale ty se staráš o dvě – o svou a o Tondovu!“

PROGRAM BOHOSLUŽEB V LISTOPADU

1. Út	Slavnost všech svatých	18:00
2. St	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	18:00
3. Čt	sv. Martin de Porres	6:45
4. Pá	sv. Karel Boromejský	18:00
5. So	sv. Zachariáš a Alžběta	18:00
6. Ne	sv. Leonard – 32. v mezidobí	8:45
7. Po	sv. Wilibrord	6:45
8. Út	sv. Gottfried	6:45
9. St	Svátek Posvěcení lateránské baziliky	18:00
10. Čt	sv. Lev Veliký	6:45
11. Pá	sv. Martin	18:00
12. So	sv. Josafat	18:00
13. Ne	sv. Anežka Česká – 33. v mezidobí	8:45
14. Po	sv. Mikuláš Tavelič	6:45
15. Út	sv. Albert Veliký	6:45
16. St	sv. Markéta Skotská	18:00
17. Čt	sv. Alžběta Uherská	6:45
18. Pá	Posvěcení řím. bazilik sv. Petra a Pavla	18:00
19. So	sv. Mechtilda	18:00
20. Ne	sv. Felix z Valois – 34. v mezidobí	8:45
21. Po	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	6:45
22. Út	sv. Cecílie	6:45
23. St	sv. Klement I.	18:00
24. Čt	sv. Ondřej Dung-Lac a druhové	6:45
25. Pá	sv. Kateřina	18:00
26. So	sv. Silvestr	18:00
27. Ne	sv. Virgil – 1. adventní	8:45
28. Po	sv. Mansuet (Miloslav)	6:45
29. Út	sv. Saturnin	6:45
30. St	Svátek sv. Ondřeje	18:00